

Tirsdag den 15. april 2014

P7_TA(2014)0378

Forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020: erfaringer og vejen frem
Europa-Parlamentets beslutning af 15. april 2014 om forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020: erfaringer og vejen frem (2014/2005(INI))

(2017/C 443/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (COM(2011)0398), ændret den 6. juli 2012 (COM(2012)0388), og til udkast til interinstitutionel aftale (IIA) mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning (COM(2011)0403),
 - der henviser til sit samtykke af 19. november 2013 til forordningen om den flerårige finansielle ramme (FFR-forordningen) ⁽¹⁾, jf. artikel 312 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og til sin godkendelse af samme dato af indgåelsen af IIA ⁽²⁾,
 - der henviser til FFR og IIA som endeligt vedtaget den 2. december 2013 og offentliggjort i EU-tidende den 20. december 2013,
 - der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårig finansiell ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 med henblik på at opnå et positivt resultat af proceduren for godkendelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2013 om Det Europæiske Råds konklusioner af 7.-8. februar 2013 om den flerårige finansielle ramme ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 3. juli 2013 om den politiske aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om Europa-Parlamentets forbindelser med de institutioner, der repræsenterer de nationale regeringer ⁽⁷⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0254/2014),
- A. der henviser til, at aftalen om FFR 2014-2020 var resultatet af lange og anstrengende forhandlinger, der varede to et halvt år; der henviser til, at den endelige politiske aftale først kunne nås på det højeste politiske plan mellem de tre formænd (Parlamentet, formandskabet for Rådet og Kommissionen) i henhold til artikel 324 i TEUF;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0455.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0456.

⁽³⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0078.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0304.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0599.

Tirsdag den 15. april 2014

- B. der henviser til, at det samlede niveau for den nye FFR (960 mia. EUR i forpligtelser, 908 mia. EUR i betalinger i 2011-priser) som besluttet af Det Europæiske Råd og siden godkendt af Parlamentet, repræsenterer en nedskæring på 3,5 % i forpligtelser og 3,7 % i betalinger sammenlignet med den finansielle ramme for 2007-2013, til trods for EU's øgede beføjelser efter Lissabontraktaten og udvidelsen af Unionen til 28 medlemsstater; der henviser til, at dette niveau er for lavt til at kunne opfylde EU's politiske mål og forpligtelser, navnlig for så vidt angår Europa 2020-strategien;
- C. der henviser til, at EU's årlige budget i de kommende år fortsat vil repræsentere omkring 1 % af EU's BNI, som er det niveau, der blev nået allerede i begyndelsen af 1990'erne, og som ligger langt under loftet for egne indtægter på 1,29 % af EU's BNI for forpligtelser og 1,23 % af EU's BNI for betalinger, som oprindeligt fastlagt i 1992 og bekræftet i 2010;
- D. der henviser til, at Parlamentet, selv om det politisk ikke var muligt at ændre de samlede tal for FFR som fastsat af Det Europæiske Råd, fokuserede på at forbedre gennemførelsen af FFR ved at få forhandlet på plads, at der skulle medtages flere nye bestemmelser, der vil bidrage til at gøre den nye finansielle ramme og EU's nye årlige budget mere operationelle, konsekvente, gennemsigtige og mere i overensstemmelse med EU-borgernes behov og gøre det muligt at udnytte lofterne i FFR fuldt ud; der henviser til, at disse nye bestemmelser navnlig vedrører de nye ordninger for revision af FFR, fleksibilitet samt enhed og gennemsigtighed i EU's budget sammen med et tilsagn om at gennemføre en reform af finansieringen af EU-budgettet (fælles erklæring om egne indtægter);
- E. der henviser til, at Parlamentet under iagttagelse af princippet om, at »intet er aftalt, før alt er aftalt«, godkendte den nye FFR-forordning og den nye interinstitutionelle aftale den 19. november 2013, efter at Rådet havde opfyldt betingelserne i Parlamentets beslutning af 3. juli 2013, herunder godkendelsen af yderligere 11,2 mia. EUR i betalinger for 2013;
- F. der henviser til, at Rådet ikke formåede at gøre fremskridt med hensyn til en meget tiltrængt reform af den gældende ordning for finansiering af EU's budget, til trods for de ambitiøse forslag, Kommissionen havde forelagt, som ikke kun sigtede mod at komme ud af det dødvande, der skyldes manglen på en egentlig ordning for egne indtægter, men også mod at gøre finansieringen af EU's budget enklere og mere retfærdigt og gennemsigtigt for EU-borgerne;
- G. der henviser til, at FFR efter indgåelsen af aftalen om FFR 2014-2020 stadig ikke svarer til det nye Parlaments og den nye Kommissions mandatperiode, der begynder i 2014;
- H. der henviser til, at de muligheder, der blev skabt med Lissabontraktaten, for at ændre beslutningsproceduren for afgørelser vedrørende FFR og egne indtægter, ikke er blevet udnyttet;
1. beklager dybt, at både proceduren, der førte frem til aftalen om FFR 2014-2020, og den politiske debat i forbindelse med de pågældende forhandlinger afslørede en tydelig mangel på en fælles vision for så vidt angår EU's budget og politiske prioriteringer, og den viste en meget forskellig tilgang fra de forskellige EU-institutioners side, og opfyldte ikke den større rolle og de udvidede beføjelser, som Parlamentet med Lissabontraktaten har fået; finder det derfor yderst vigtigt, at denne betænkning uddrager de erfaringer, der er gjort både på det politiske og det institutionelle plan, som kan tjene som grundlag for forberedelsen af fremtidige forhandlinger, navnlig i forbindelse med den revision af FFR efter valget, som skal iværksættes af Kommissionen senest inden udgangen af 2016;

Politiske betragtninger

2. erkender, at den finanspolitiske konsolidering, som medlemsstaterne står over for, umuliggjorde en mere ambitiøs aftale om FFR 2014-2020; beklager imidlertid dybt, at EU-budgettets rolle som et vigtigt og fælles politikinstrument til at komme ud af den aktuelle økonomiske og sociale krise ikke i tilstrækkelig grad blev anerkendt; fremhæver, at EU's budget først og fremmest er et investeringsbudget, der fastlægger en fælles ramme for koordinering og fremme af de nationale bestræbelser på igen at skabe vækst, fremme konkurrenceevnen og skabe beskæftigelse i hele EU;
3. er dybt bekymret over, at enhver drøftelse af budgettet i Rådet i mange år er blevet forplumret af »fair return«-princippet i stedet for at være drevet frem af princippet om europæisk merværdi; mener, at denne debat allerede eksisterede før indførelsen af BNI-baserede ressourcer, men at situation er blevet alvorligt forstærket af den gældende ordning for finansieringen af EU, i henhold til hvilken 74 % af indtægterne stammer fra nationale bidrag baseret på BNI frem for egentlige egne indtægter som fastlagt i Romtraktaten og alle efterfølgende EU-traktater; mener, at en sådan ordning lægger uforholdsmæssigt stor vægt på nettosaldoen mellem medlemsstaterne og har ført til, at der i stigende grad er blevet indført komplekse og uigennemsigtige rabatter og andre korrektionsmekanismer i finansieringen af EU-budgettet;

Tirsdag den 15. april 2014

4. mener, at denne tankegang også var fremtrædende i den måde, FFR-aftalen blev indgået i Det Europæiske Råd den 8. februar 2013; finder det beklageligt, at dette blev afspejlet i det forhold, at de nationale tildelinger, navnlig fra de to største udgiftsområder på EU-budgettet, nemlig landbrugspolitikken og samhørighedspolitikken, blev fastlagt på samme tidspunkt; kritiserer navnlig det forhøjede antal særlige tildelinger og »gaver«, der blev givet under forhandlingerne mellem stats- og regeringscheferne, og som ikke var baseret på objektive og kontrollerbare kriterier, men snarere afspejler medlemsstaterne forhandlingsstyrke i forbindelse med deres forsøg på at sikre egne nationale interesser og maksimere deres nettoudbytte; fordømmer manglen på gennemsigtighed i forbindelse med indgåelsen af denne aftale og Rådets og Kommissionens utilbøjelighed til at give Parlamentet alle relevante dokumenter; understreger, at den europæiske merværdi bør sættes højere end nationale interesser;

5. afviser på det kraftigste dette rent regnskabsmæssige syn på EU's budget, som ikke tager hensyn til den europæiske merværdi, er i strid med princippet om et solidarisk EU og undervurderer den aktuelle og potentielle rolle, som EU's budget kan spille med hensyn til at styrke den økonomiske styring; understreger, at EU-budgettet fortrinsvis er et investeringsbudget, der har en stærk løftestangseffekt, som gør det muligt at iværksætte en række projekter, som det ellers ville være svært eller umuligt at gennemføre, og at det er en katalysator for vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse i hele Unionen samt en stærk drivkraft bag reformer; beklager derfor meget, at det lader til, at visse medlemsstater udelukkende betragter de nationale bidrag til EU's budget som udgifter, der skal minimeres;

6. beklager, at Det Europæiske Råd anlagde en top-down-tilgang, da det traf afgørelse om den samlede størrelse af FFR 2014-2020, hvilket igen viser en bekymrende uoverensstemmelse mellem EU's politiske forpligtelser, som Det Europæiske Råd har indgået, og dets modvilje mod at finansiere dem tilstrækkeligt; mener, at denne afgørelse derimod burde være baseret på en bottom-up-tilgang som følge af en grundig vurdering af EU's finansielle behov og politiske mål som fastsat i EU's flerårige programmer og politikker, der er fastsat af lovgivningsmyndigheden;

7. er derfor overbevist om, at der forud for — og som grundlag for — enhver afgørelse om den finansielle ramme bør afholdes en egentlig politisk drøftelse af EU-budgettets rolle, funktion og merværdi samt dets forenelighed med den politiske strategi, der er vedtaget af Unionen, og de operationelle prioriteter og målsætninger, som er blevet fastsat for Unionen; finder, at denne drøftelse — med henblik på at bygge bro mellem de divergerende syn på, hvad EU-budgettet står for, og hvad der kan opnås med det — bør organiseres i god tid og inddrage de tre EU-institutioner og samtlige nationale parlamenter, men ligeledes inddrage det højeste politiske plan i medlemsstaterne;

8. er desuden overbevist om, at det kun er muligt at gøre mærkbare fremskridt efter en dybdegående reform af finansieringen af EU's budget, som bør respektere traktatens bogstav og ånd, og vende tilbage til en ordning med ægte, klare, simple og rimelige egne indtægter; understreger, at indførelsen af en eller flere nye egne indtægter vil mindske andelen af BNI-baserede bidrag til EU's budget til et minimum og dermed også den byrde, der pålægges de nationale statskasser; gentager sin store vilje til at deltage i enhver proces, der kan føre frem til en reform af den gældende ordning for egne indtægter, der er kompleks, uigennemsigtig og ineffektiv; beklager, at den endelige rådsaftale om ordningen for egne indtægter er endnu mere kompleks end den foregående, idet den har indført nye rabatter og undtagelser;

Institutionelle betragtninger

9. minder om, at Parlamentet var den første EU-institution, der — i betænkningen fra sit særlige SURE-udvalg — i juni 2011 forelagde sin vision for FFR 2014-2020 og fremhævede behovet for en reform af finansieringen af EU's budget; mener, at denne tidlige forberedelse bidrog til, at Parlamentet kunne skabe bred konsensus om de politiske prioriteter og stå sammen under hele den efterfølgende forhandlingsproces; mener endvidere, at der i denne betænkning blev givet retningslinjer for, at Kommissionen kunne udarbejde sine egne forslag vedrørende FFR og egne indtægter, og værdsætter den regelmæssige politiske dialog, der er blevet etableret mellem de to institutioner og opretholdt i alle faser af udarbejdelsen af denne betænkning; mener, at denne praksis bør yderligere udvikles til en mere struktureret dialog mellem de to institutioner forud for forelæggelsen af ethvert forslag vedrørende FFR;

10. minder om, at Rådet i henhold til artikel 312 i TEUF med enstemmighed vedtager FFR-forordningen, når Parlamentet har givet sin godkendelse, mens de tre EU-institutioner træffer »de nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette denne vedtagelse«; bemærker derfor, at der i traktaten ikke fastsættes en konkret procedure for inddragelsen af Parlamentet i FFR-forhandlingerne, og at disse modaliteter efterfølgende i praksis er blevet fastlagt ved en række ad hoc-ordninger, som er blevet vedtaget på politisk plan på Parlamentets initiativ;

Tirsdag den 15. april 2014

11. finder det beklageligt, at der, inden Det Europæiske Råd nåede til enighed om FFR den 8. februar 2013, ikke blev ført nogen meningsfulde forhandlinger mellem Parlamentet og Rådet; finder, at de talrige møder, der blev holdt mellem dets forhandlingsteam og Rådets skiftende formandskaber vedrørende rammerne for møderne i Rådet for Almindelige Anliggender, og dets deltagelse i uformelle rådsmøder vedrørende FFR kun førte til en vis informationsdeling mellem Rådet og Parlamentet; mener derfor, at Parlamentet bør bygge videre på de indhøstede erfaringer og anvende alle til rådighed stående midler til at styrke sin indflydelse på ånden i, tidsplanen for og indholdet af forhandlingerne med Rådet, ved at tvinge Rådet til i højere grad at anerkende Parlamentets argumenter og holdninger;

12. beklager dybt, at alle de på hinanden følgende »forhandlingspakker«, som Rådets forskellige formandskaber har forelagt og endelig Det Europæiske Råds FFR-aftale af 8. februar 2013 — til trods for Parlamentets kraftige indvendinger imod det — omfattede et betydeligt antal lovgivningsmæssige elementer, som burde have været vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure; understreger, at det lovmæssige krav om enstemmighed i Rådet vedrørende FFR-forordningen kun kunne opnås ved at foregribe visse større politiske ændringer af EU's sektorpolitikker, hvilket i klar modstrid med traktaterne lægger hindringer i vejen for Parlamentets medbestemmelsesret, navnlig retten til at foretage ændringer på lige fod med Rådet;

13. bemærker, at der først blev indledt egentlige forhandlinger om FFR-forordningen og IIA i maj 2013, og at Rådets forhandlere ikke rådede over et formelt forhandlingsmandat, men i stedet betragtede FFR-aftalen fra Det Europæiske Råd som det eneste referencepunkt — uden margen for drøftelser; understreger, at denne holdning ikke kun førte til unødigt spild af tid, men også var et uacceptabelt forsøg fra Rådets side på at udelukke visse emner fra forhandlingerne og derved tvinge Parlamentet til at kæmpe — selv på det højeste politiske plan — for at kunne deltage i forhandlinger om hver enkelt artikel i FFR-forordningen/IIA;

14. minder om, at Det Europæiske Råd ifølge traktaten ikke har lovgivende funktioner; fastholder derfor, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd skal betragtes som forhandlingsinstruktioner til Rådet, og at de aldrig er endegyldige afgørelser, som ikke kan forhandles med Parlamentet; opfordrer til, at der medtages en standardformulering med henvisning til bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i TEUF i konklusionerne fra Det Europæiske Råd;

15. beklager dybt, at det samme problem prægede forhandlingerne om EU's flerårige programmer, navnlig i forbindelse med landbrugspolitikken og samhørighedspolitikken; noterer sig, at Rådet ad flere omgange afviste overhovedet at henvise til de »FFR-relaterede aspekter« af de pågældende retsgrundlag; understreger, at Parlamentet var nødt til at gøre sig betydelige bestræbelser og bruge megen tid på at sikre, at alle punkter i retsgrundlaget, der var fastlagt i fællesskab af Rådet og Parlamentet, fortsat var på forhandlingsbordet; noterer sig med tilfredshed, at det til sidst lykkedes Parlamentets forhandlere at få forkastet visse dele af Det Europæiske Råds aftale;

16. bemærker, at FFR-tallene (det samlede niveau og fordeling pr. udgiftsområde) som fastsat af Det Europæiske Råd i sidste ende ikke blev anfægtet af Parlamentet, i erkendelse af at den økonomiske og finansielle situation var særlig vanskelig, da denne afgørelse blev truffet; understreger imidlertid, at dette under ingen omstændigheder bør opfattes som præcedens og gentager sin holdning om, at FFR-tallene og alle de øvrige dele af den pågældende politiske aftale fra Det Europæiske Råd skal forhandles med Parlamentet;

17. understreger, at det er nødvendigt i væsentlig grad at forbedre modaliteterne for alle fremtidige FFR-forhandlinger for at undgå dødvande og spare værdifuld tid og ressourcer under forhandlingerne; finder, at disse modaliteter bør formaliseres i en aftale på højeste politiske plan, som bør tage højde for manglerne ved de nyligt afholdte forhandlinger og fuldt ud sikre Parlamentets rolle og beføjelser som fastsat i EU-traktaten; finder, at denne procedure i sidste ende bør fastsættes i selve IIA'en — ligesom det er tilfældet med budgetproceduren;

18. henleder opmærksomheden på det voldsomme omfang af udveksling af oplysninger og koordinering, der er nødvendigt for, at Parlamentet kan sikre sammenhængen i de sideløbende forhandlinger om FFR og retsgrundlagene for mere end 60 flerårige programmer; understreger, at det er af stor betydning at adskille de spørgsmål, der skal vedtages ved fælles beslutningstagning, og så vidt muligt holde dem inden for de kompetente udvalgs beføjelser; foreslår, at Parlamentet ved de næste FFR-forhandlinger behandler lovgivningsforslagene sideløbende og vedtager dem som en samlet pakke, og at det så vidt muligt anvender princippet om, at intet er vedtaget, før alt er vedtaget;

19. er overbevist om, at bestemmelsen om enstemmighed i Rådet betyder, at aftalen afspejler den laveste fællesnævner baseret på behovet for at undgå, at en enkelt medlemsstat nedlægger veto; understreger, at et skift i retning af anvendelse af kvalificeret flertal i forbindelse med FFR-forordningen ville være i overensstemmelse ikke alene med den almindelige lovgivningsprocedure, der anvendes til vedtagelse af stort set alle EU's flerårige programmer, men også med den årlige procedure for vedtagelse af EU's budget;

Tirsdag den 15. april 2014

20. bemærker, at Det Europæiske Råd kan anvende den generelle passerellebestemmelse (artikel 48, stk. 7, i TEU) til at foretage et skift i retning af anvendelse af kvalificeret flertal og den almindelige lovgivningsprocedure i forbindelse med afgørelser vedrørende egne indtægter og FFR; minder desuden om, at der i artikel 312, stk. 2, i TEUF under alle omstændigheder gives mulighed for, at FFR kan vedtages ved anvendelse af kvalificeret flertal; opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at benytte begge disse passerellebestemmelser i overensstemmelse med deres formål til at strømline beslutningstagningen i Rådet og begrænse den udstrækning, i hvilken politikker om nationale »modydelser« har forrang frem for formuleringen af de fælles interesser for Unionen som helhed;

FFR 2014-2020: vejen frem

21. erklærer sin hensigt om at sikre, at alle nye bestemmelser, der på vellykket vis er indarbejdet i FFR-forordningen og IIA'en, anvendes i deres helhed i den årlige budgetprocedure; forventer, at Rådet ikke vil forsøge at gennemtvinge snævre fortolkninger af disse bestemmelser, navnlig vedrørende arten af og anvendelsesområdet for alle særlige instrumenter, men at det i stedet vil udvise ansvarlighed og godkende de nødvendige bevillinger til at dække både dets tidligere forpligtelser og uforudsete udgifter, selv hvis lofterne for de årlige FFR dermed må overskrides; minder i den forbindelse om, at lofterne for FFR 2014-2020 er sat lagt under lofterne for egne indtægter;

22. lægger særlig vægt på de nye fleksibilitetsbestemmelser, som bør give mulighed for, at de respektive lofter for forpligtelser og betalinger i FFR kan udnyttes fuldt ud; understreger, at det ikke længere er muligt at opretholde den praksis, der har været i forbindelse med tidligere finansielle rammer, hvor EU's årlige budget forsat har ligget langt under FFR-lofterne, navnlig for så vidt angår betalingsbevillingerne;

23. understreger i denne forbindelse, at de samlede uindfrie forpligtelser har nået et kritisk niveau, der i sidste ende kan føre til et strukturelt underskud på EU-budgettet, hvilket er imod traktatens bestemmelser (artikel 310 og 323 i TEUF); er dybt bekymret over, at mængden af ubetalte regninger i slutningen af året konstant er vokset siden 2011 (23,4 mia. EUR ved udgangen af 2013 alene for samhørighedspolitikken), hvilket vil sætte loftet for betalinger fra FFR 2014-2020 under et betydeligt pres; understreger behovet for at fastsætte de årlige lofter for betalinger under FFR præcist under behørig hensyntagen til bl.a. dynamikken i samhørighedspolitikken, navnlig timingen for programmering, gennemførelse, den endelige afslutning af programmerne og frigørelser;

24. understreger, at formålet med den samlede margen for forpligtelser er at støtte investeringer med henblik på at skabe vækst og beskæftigelse i Europa, navnlig ungdomsbeskæftigelse; minder om, at dette instrument var et initiativ fra Europa-Parlamentet;

25. minder om, at den nye Kommission, som vil påbegynde sin mandatperiode efter valget til Europa-Parlamentet i 2014, skal iværksætte en obligatorisk gennemgang og revision af FFR 2014-2020 inden udgangen af 2016; understreger, at denne klausul om gennemgang/revision af FFR efter valget var et af Parlamentets vigtigste krav under FFR-forhandlingerne, baseret på behovet for at give mulighed for, at den nye Kommission og det nye Parlament kan revurdere EU's politiske prioriteringer og dermed give fornyet demokratisk legitimitet til FFR; understreger, at investeringsniveauerne i Europa efter den økonomiske krise er faldet betydeligt mellem 2008-2009 og minder om, at dette ifølge visse vurderinger ⁽¹⁾ vil koste kontinentet 540 mia. EUR i manglende indtægter inden 2020;

26. understreger behovet for — i lyset af klausulen om en gennemgang/revision af FFR efter valget — at det næste Parlament i god tid starter overvejelserne om de politiske prioriteter, herunder at det fastlægger områder, for hvilke der skønnes at vil blive behov for flere investeringer i anden halvdel af FFR 2014-2020; opfordrer med henblik herpå den næste Kommission og det næste Parlament til nøje at evaluere resultaterne af Europa 2020-strategien, navnlig for så vidt angår beskæftigelse og bekæmpelse af den økonomiske krise, samt resultaterne for EU's vigtigste programmer, som f.eks. Horisont 2020, med henblik på at fokusere på områder med en dokumenteret merværdi af EU-udgifterne, for hvilke der vil være behov for yderligere finansielle midler;

27. opfordrer til, at der i forbindelse med midtvejsevalueringen af FFR skal lægges op til en eventuel afkorting af den periode, der aftales for den næste FFR, således at der sikres efterfølgende genforhandling inden for mandatperioden for hvert Parlament og hver Kommission og dermed fuld demokratisk legitimitet af de almindelige afgørelser vedrørende Unionens finansielle overslag, samtidig med at der træffes foranstaltninger for at imødekomme behovet for stabilitet i programmeringscyklusserne og for investeringsforudsigelighed; er af den faste overbevisning, at en femårig cyklus for FFR vil styrke den demokratiske legitimitet, forbedre prioriteringen af budgetmidlerne og kunne betragtes som en forudsætning for yderligere politiske diskussioner;

⁽¹⁾ Tale ved formanden for EIB's bestyrelse under den europæiske interparlamentariske uge 2014, den 21. januar 2014.

Tirsdag den 15. april 2014

28. understreger, at der i Kommissionens forslag til en revision af FFR fuldt ud bør tages hensyn til de seneste makroøkonomiske prognoser, og at det bør omfatte en grundig vurdering af anvendelsen af alle særlige instrumenter, navnlig de samlede margener for forpligtelser og betalinger; minder om, at denne proces ikke vil få en negativ indvirkning på nogen rammebeløb, der er tildelt på forhånd, herunder ESF's andel af disse nationale rammebeløb; forventer på denne baggrund, at Kommissionen giver Parlamentet og Rådet ens og konsekvente data vedrørende tal og skøn for at undgå misforståelser i forhandlingerne, for så vidt angår grundlaget for drøftelserne;

29. fremhæver, at der er behov for en bred og åben debat om resultaterne af EU's støtteprogrammer og navnlig for en vurdering af, i hvilket omfang disse programmer bidrager til opnåelsen af Europa 2020-målsætningerne;

30. understreger, at innovative finansielle instrumenter såsom de europæiske projektobligationer kan spille en meget vigtig rolle med hensyn til at fremme længe tiltrængte investeringer, hvis de får den rette udformning; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at gøre optimal brug af den kommende evaluering af disse, også med henblik på gennemgangen/revisionen af FFR 2014-2020;

31. glæder sig over den fælles erklæring, som de tre institutioner enedes om i forbindelse med FFR-forhandlinger, om, at de årlige budgetprocedurer vil integrere kønsaspektet efter behov, idet der vil blive taget hensyn til, hvordan Unionens overordnede finansielle ramme bidrager til øget ligestilling mellem mænd og kvinder (og sikrer integrering af kønsaspektet i alle EU-politikker); understreger, at disse principper bør integreres i Kommissionens forslag om en revision af FFR;

32. gentager, at det har til hensigt at gøre denne obligatoriske FFR-revision til et centralt krav i forbindelse med indsættelsen af den nye formand for Kommissionen; opfordrer derfor det nye Europa-Parlament til at gøre valget af den foreslåede kandidat til formand for Kommissionen betinget af et stærkt og utvetydigt tilsagn om at gennemføre denne gennemgang/revision efter valget og indgå i en reel og dybtgående politisk dialog om indholdet deraf;

33. bemærker, at den nye artikel 70 og 70a (interinstitutionelle forhandlinger som led i lovgivningsprocedurer) i Parlamentets forretningsorden vil finde anvendelse i forbindelse med den næste forhandlingsrunde; henstiller, at det udvalg, der er ansvarligt for forretningsordenen, tidligt i Parlamentets næste mandatperiode anmodes om at undersøge, hvorledes disse artikler kan rationaliseres med artikel 75 (flerårig finansiell ramme), 75c (finansielt trepartsmøde) og 81, stk. 3, (godkendelsesprocedure) med henblik på at udarbejde et udkast til én sammenhængende artikel for de enkelte lovgivningsprocedurer, der er fastsat i artikel 311 og 312 i TEUF, vedrørende fastlæggelsen af mandatperioden, afviklingen af trepartsmøder (herunder formandens rolle) og plenarforsamlingens kontrol;

34. mener, at konventet i forbindelse med næste revision af traktaterne bør udarbejde forslag til en ordning for reel fælles beslutningstagning mellem Rådet og Parlamentet i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om FFR og egne indtægter;

35. er overbevist om, at Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter er en enestående mulighed for at komme ud af det dødvande, der er opstået i forbindelse med reformen af den gældende ordning for egne indtægter; forventer, at den vil bidrage væsentligt til at få en forståelse af de mangler, der er i den gældende ordning, og de fordele, der kan følge af en dybdegående, omfattende reform og en indførelse af nye, egentlige egne indtægter, som vil kunne reducere andelen af BNI-bidragene til EU-budgettet væsentligt;

36. minder om, at Gruppen på Højt Plan har mandat til at undersøge alle aspekter af reformen af ordningen for egne indtægter; er fast besluttet på, ved hjælp af sine tre repræsentanter, at arbejde intenst i alle faser af denne proces og sørge for, at den får en vellykket afslutning; regner med et lige så stort »ejerskab« af og engagement i denne proces fra Rådets side; understreger, at det er nødvendigt at øge bevidstheden, herunder også i de nationale parlamenter, om de spørgsmål, der står på spil; understreger, at de resultater og konklusioner, denne Gruppe på Højt Plan når frem til, bør være klar i god tid, således at de kan tages med i betragtning i gennemgangen/revisionen af FFR i 2016, og der kan banes vej for, at eventuelle reformer kan gennemføres inden den næste flerårige finansielle ramme;

37. giver udtryk for sin faste overbevisning om, at enhver ny finanspolitisk kapacitet eller ethvert nyt budget, der udarbejdes specifikt for de medlemsstater i eurozonen, hvis finanspolitiske funktioner ikke er omfattet af FFR, skal udarbejdes inden for Unionens rammer og underkastes passende demokratisk kontrol og ansvarlighed gennem de eksisterende institutioner;

Tirsdag den 15. april 2014

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.
